

так лиш пустіте
на секунду подивитися
на степ, на
круглолиці соняшники.
відцурались виріїв похнюплені
птахи, на вітер занедужавши.
із спраги збожеволіла метка
рибина у ставу. забули нас
посивілі боги. і чи порадить
ще пророк, яким шляхом ступати ? —
коли навколо стільки снігу !
коли поплутав друг дороговкази.
так лиш на мить пустіте
подивитись : туга інколи
така насильна, що цвітуть
на чорнім камені конвалії
білі.

Збірка « [Омана Молока](#) ».